

Politik Bilim

“Seslere kulak vereceğiz.”

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

*“Ölümün kendisi sessizlik oysa.
Ses, hayat... Ses, can. Ses, güç. Ses, insan.
Ve insanın sesi, ölüme karşı duran!”
Ali Taygun, 1986.*

İzin verirseniz bugün bu köşeyi, konu alanının dışına çıkarak, 2009 sonunda yitirdiğimiz bir sanat ve toplumsal mücadele adamının, dostum, güzel insan Ali Taygun’un satırlarına bırakacağım. Bu satırlar, **Bilim ve Sanat** dergisinin **Temmuz 1986** tarihli 67’nci sayısında yayımlanmış olan “*İstanbul Festivali Derken...*” başlıklı yazısından:

“Bu yazıya oturmuştum. Haberi geldi. Bir dostumu, Barış Davası arkadaşımı, İsmail Hakkı Öztoran’u yitirmişiz. 41 yaşındaydı. Delikanlıydı.

“Ben yarın gece Topkapı Sarayı’nda Mozart’ın Saraydan Kız Kaçırma operasını seyredeceğim. Salı akşamı Aya İrini’de Amadeus Üçlüsü Beethoven’i seslendirecek. Orada olacağım.

“Kimi evde cenaze varsa radyo çaldırmazlar. Ölüm sessizlikle karşılanır...”

“Ölümün kendisi sessizlik oysa. Ses, hayat... Ses, can. Ses, güç. Ses, insan. Ve insanın sesi, ölüme karşı duran!”

“Dylan Thomas’ın bir şiiri var hep aklımda. ‘Ölüme Ezdirme Kendini’. (Ben olsam böyle çevirirdim.) Sanat, olduğu gibi sanat, her şeyiyle sanat sanki bu! Hiç kaçamağı olmayan o kesin son karşısında başkaldıran insan. Kendini ezdirmeyen.

“Biz yaşayanlar: yani istediği zaman sokakta gezmek gibisine yaşayanlar. Bir de canlı mezara konulanlar, zindandakiler, hepimiz... Hayatın içindeyse eğer; sesimiz ezdirmiyordur kendimizi. Ne ölüme, ne kimseye.

“Ve nedir ki o seste olan? O güzel seste? Bach’ın Missa’sında? Birbirinden apayrı, birbirinden bambaşka tınlayan onca insanın sesi bir araya gelip iç içe, kimi zaman birbirini destekleyerek, kimi zaman çatışarak, yakalayıp uzaklaşarak, eklenerek, çoğalarak, gelişerek bütünde tekleşiyor. İnsanların, insanlığın koskocaman kucaklaşmasına dönüşüyor.

“Ölüm bunun karşısında ne kadar âciz! Ne kadar küçük, ne kadar önemsiz. Mapusane duvarları ne kadar cılız, ne kadar zayıf... Çerçöpten âdeta.

“Müzik insanın yaşadığını kutlaması. Ve, bu sevinciyle insan en yüksek duvarı aşıyor. Mezar karşısında dimdik durabiliyor. Ölüme egemenlik hakkı tanımıyor.

“...Kötü günler yaşıyoruz. Kepaze günler. Bir umutsuzluk sarmış çevreyi. Bir yılgınlık. Hayatın kendinden umut bekleyenler sanki azalmış! Yıllardır iktidarların insanın insana kulluğunu pekiştiren politikaları halkımızın belini bükmüş.

“...Gün uğursuzun!”

“Elbet üstesinden gelinecek bunların. Biz öyle dilediğimiz için değil. Hayat kendini dayatacak. Kendine dönmekten şaşılasmış gözler yeniden açılacak. Ama bu arada az da sıkıntı çekilmeyecek.

“İşte bu dönemde, şaşırıp en sahip çıkılması gereken değerleri, insanlığın hep ileri, hep aydın ve engin kültür mirasındaki hakkımızı olmaya ki elden kaçıralım! Güzel olan her şey hayattan yana olanlarıdır.

“Ötekiler kendilerini ölümün sessizliğine mahkûm etmişlerse, bu, onların toplumsal körlüğünün cezasıdır. Çekecekler. Ama biz, ölüme kendini ezdirmemeye kararlı olanlar, seslere kulak vereceğiz.”

Evet, sevgili Ali, 1986’da ‘gün uğursuzun’ demişsin. Bana göre hâlâ gün uğursuzun... **‘Ama biz, ölüme kendini ezdirmemeye kararlı olanlar, seslere [hep] kulak vereceğiz...’**

CBT. 08 Ocak 2010